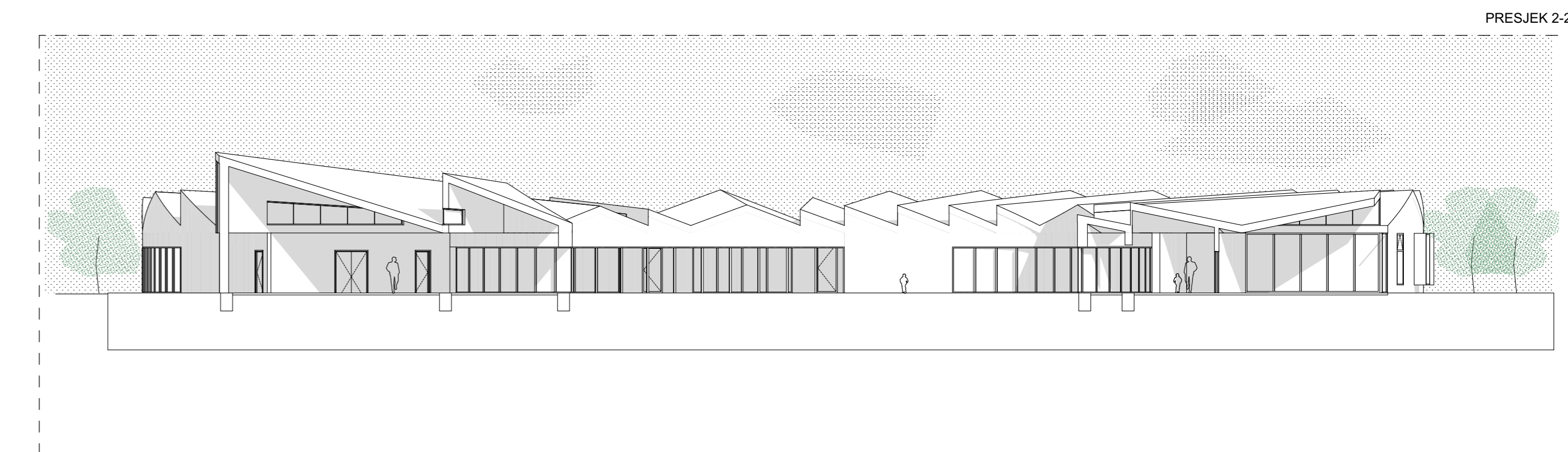
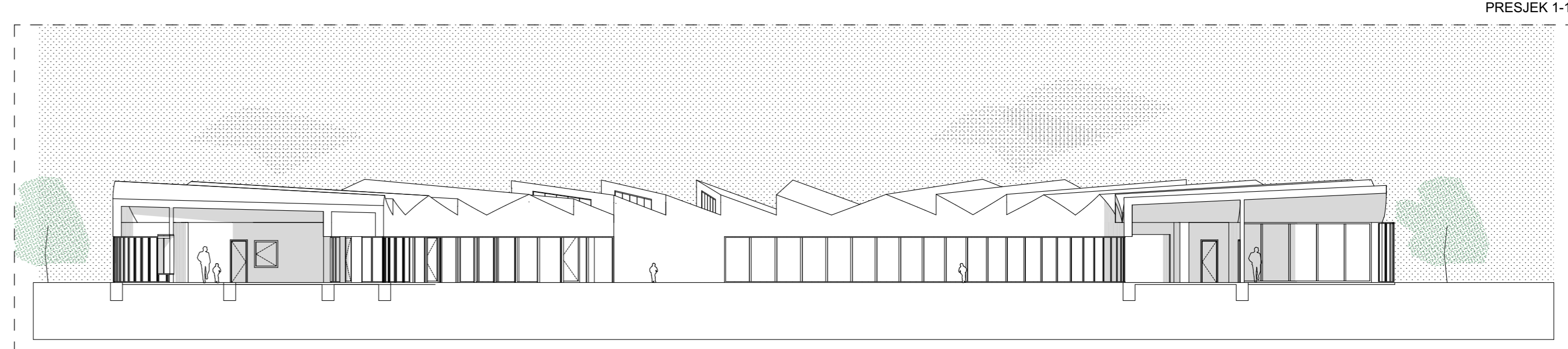
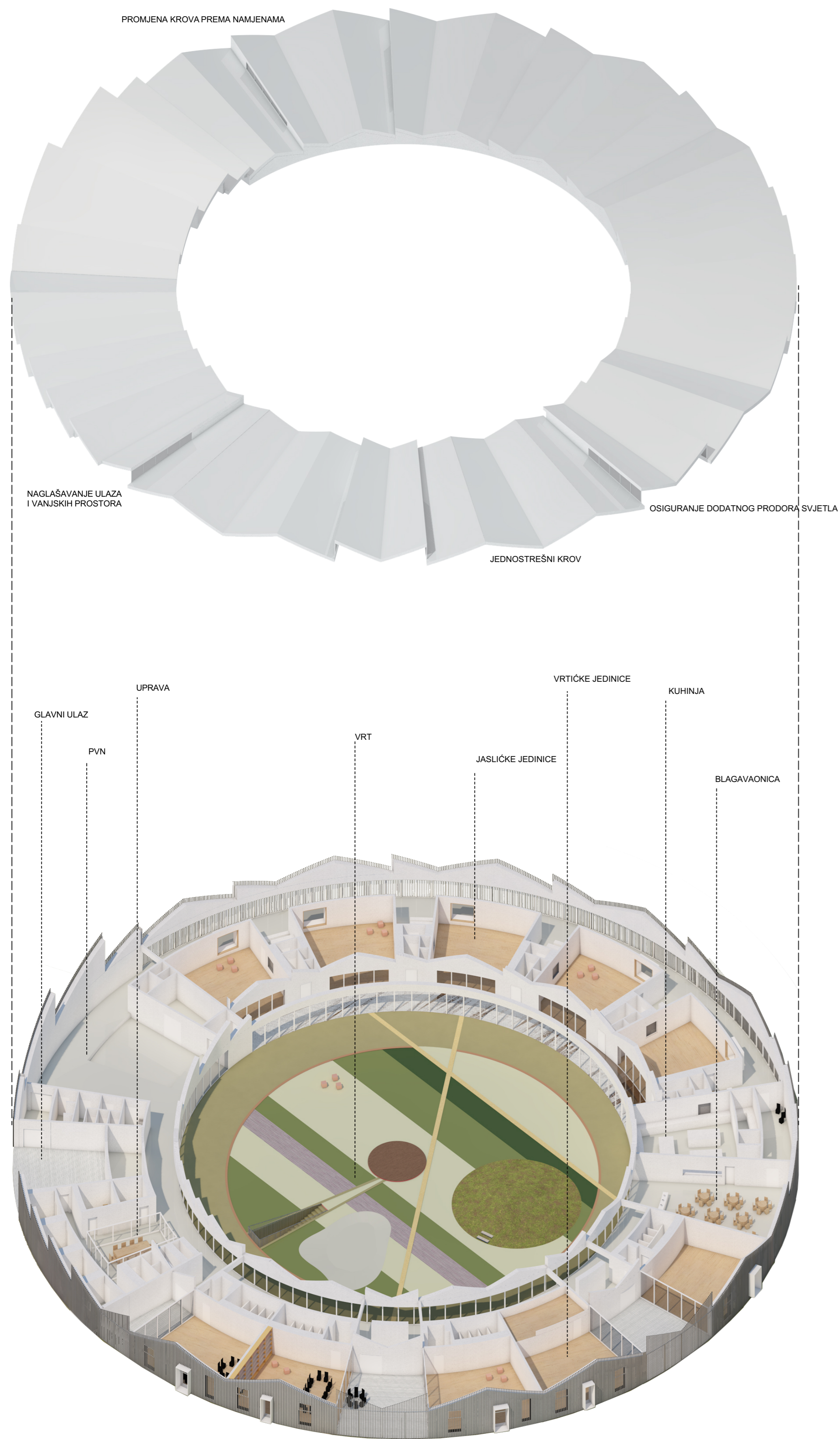

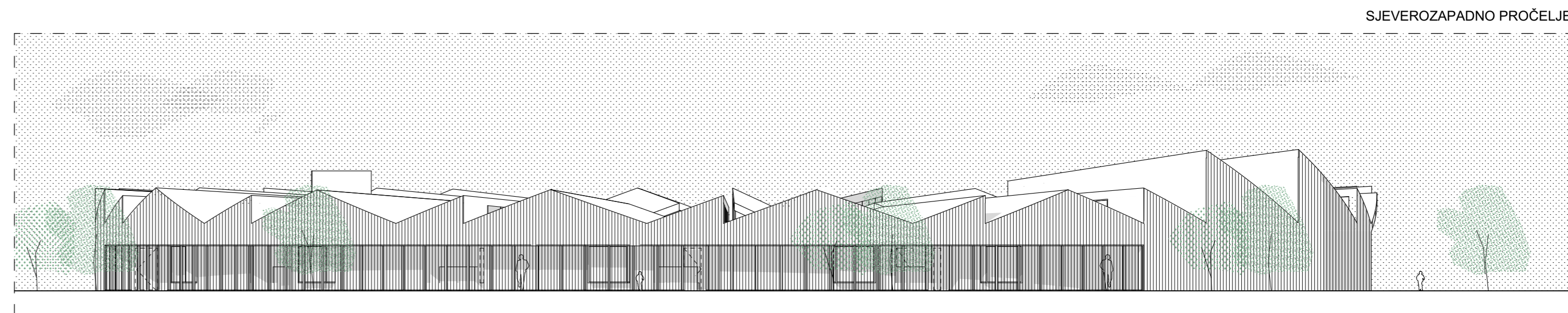
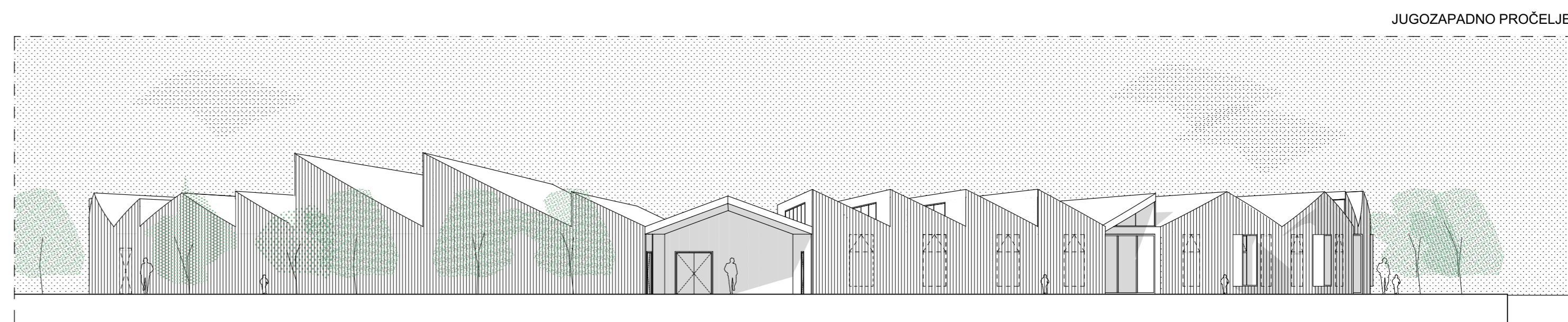

PROSTORNI PRIKAZ EKSTERIJERA

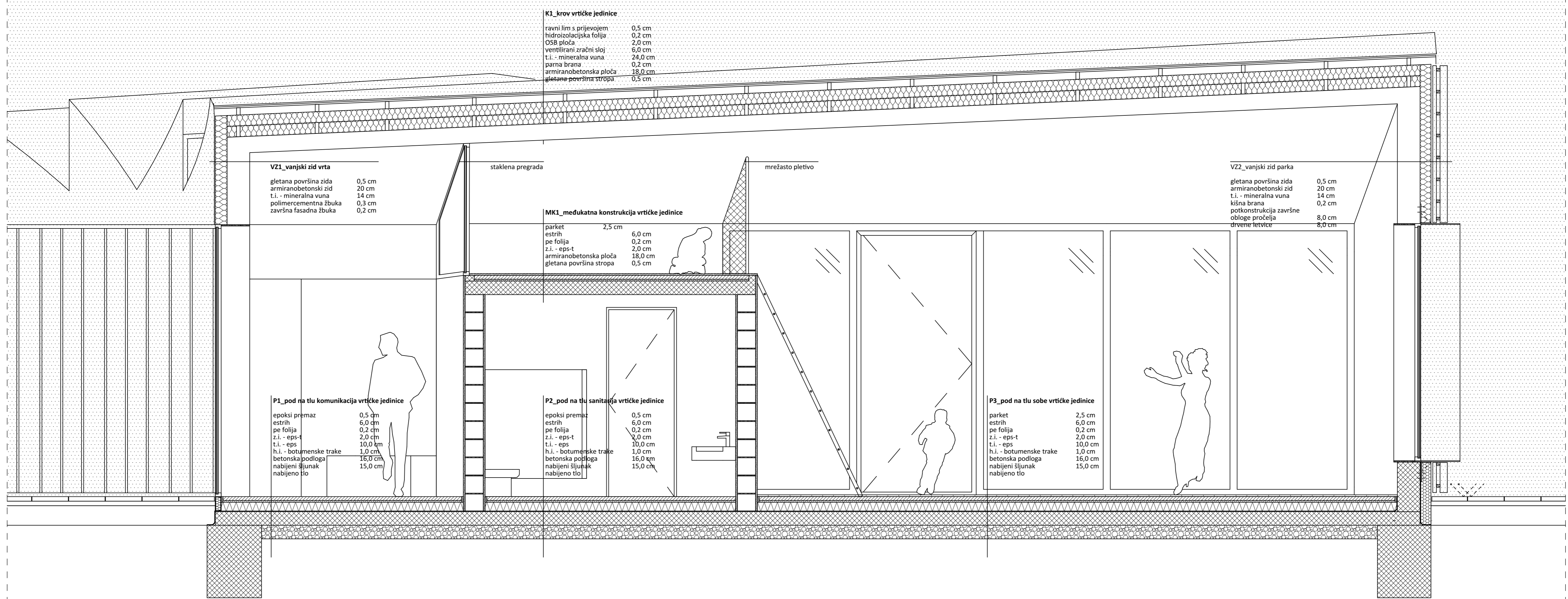

PROČELJA M 1:200

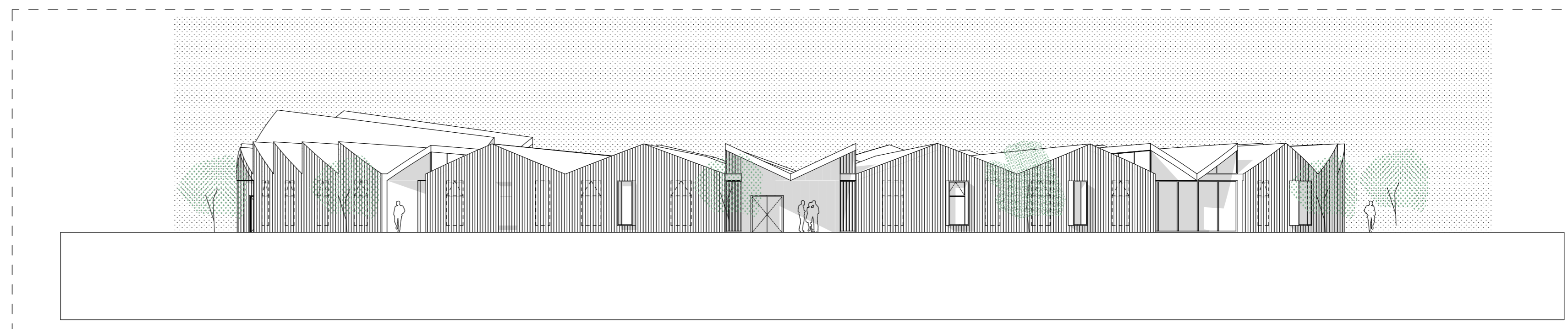
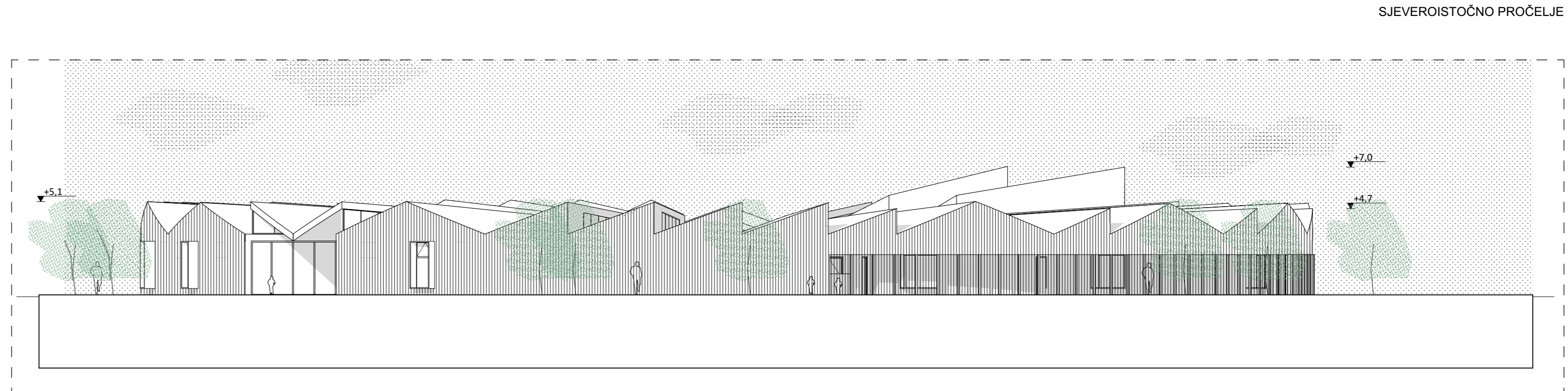
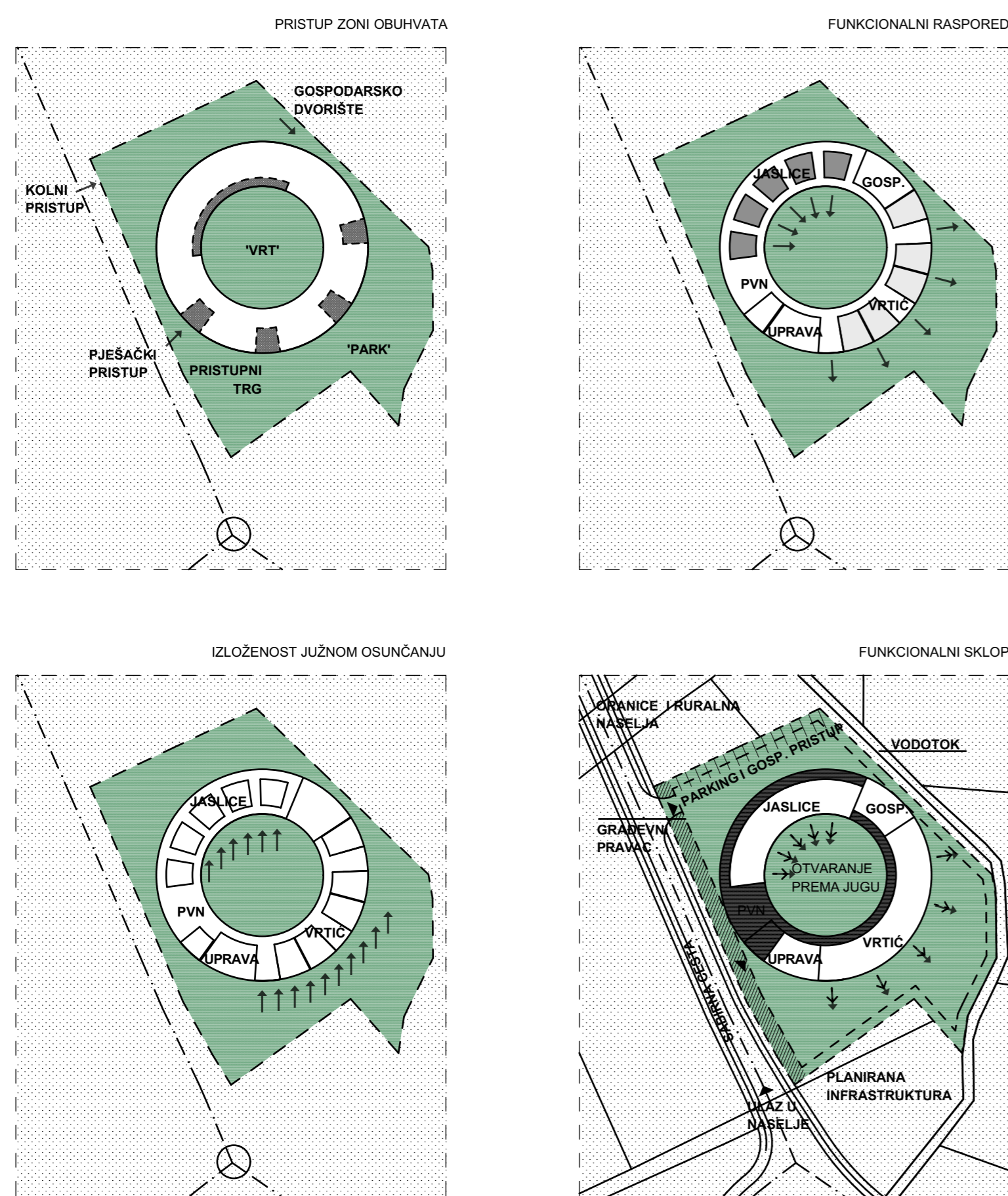
PROSTORNI PRIKAZ - ZRAČNA PERSPEKTIVA

KONCEPT

PROČELJA M 1:200

PROSTORNI PRIKAZ INTERIJERA I EKSTERIJERA

TEKSUALNI OPIS

Između naselja Brezovica, Drežnik Brezovički i Hudi Batak, u dosad nezgrađenom ravničarskom području sjeverno od Brezovičke ceste planira se izgradnja novog naselja u sklopu kojega se trebaju nalaziti i dva dječja vrtića. Jedan od njih, ovim radom projektiran, smješten je na jugu obuhvata urbanističkog plana, na ulazu u naselje, omeđen vodotočkom na istoku i planiranim koridorom sabirne ceste na zapadu. Planirano naselje u tipološkom i morfološkom smislu će biti vezano na postojeću izgrađenu širu okolicu kojom se sačinjavaju potezi obiteljskih kuća koji se u valovima izmjenjuju sa uređenim i neuređenim poljoprivrednim površinama, ponekom halom i rijetkim zgradama namjenjenima javnosti ili barem većeg mjerila. Tako gledano, dječji vrtić dominira vizurom naselja, a, unatoč nužnoj zatvorenosti, neki dijelovi njegova funkcionalnog sklopa predstavljaju i rijetku priliku za organiziranu društvenost u neradnim satima kroz rad grupa i sl. Upravo višestрана izdvojenost kakva nastaje smještanjem zgrade vrtića u takvo okruženje, odnosno nedostatak snažnih vanjskih smjerica, naglata nas je da vrtić promatramo kao neovisni svijet, oblikovan i materijaliziran prema vlastitim pravilima prozračima iz unutarnje organizacije, više uvjetovanu ličnim odsustvom jasnog konteksta nego zgradom koju ima razrađene metode spoja i prilagodbe na okruženje u kojem god smjeru da se ono razvije.

Dječji vrtić kakvog poznamo danas, u njegovom institucionaliziranom obliku, definiran određenim obrazovnim okvirima i njihovim prostornim pojavnostima, svoje korijene ima u prosvjetiteljskoj tradiciji 18. stoljeća, kada se pojavio kao svojevrsni odgovor na prve nagovještaje buduće nezaustavljive brzine svijeta. Iako je ranije bilo dosta uobličeno dijeliti odgovornost za brigu o najmlađima unutar zajednice (bilo da je preuzimaju stariji članovi obitelji, braća, sestre, bake, djedovi, možda čak i susjedi) tada se prvi put dogodilo da mnogi zaposleni roditelji zauzeti kroz dan u sve dužem radnom i životnom vijeku, svoj pomladak povjeravaju školovanim stručnjacima. Vrtić je iz potrebe tako, barem na dio dana, za mnogu djecu postao drugi dom, dvorište, igralište, ulica, mjesto zaprve korake, druženje i stvaranja svijesti o životu drugih, izvan poznatog kruga obitelji.

PROSTORNI PRIKAZ INTERIJERA - PVN

ŠIRA SITUACIJA M 1:1000

DJEČJI VRTIĆ BREZOVICA

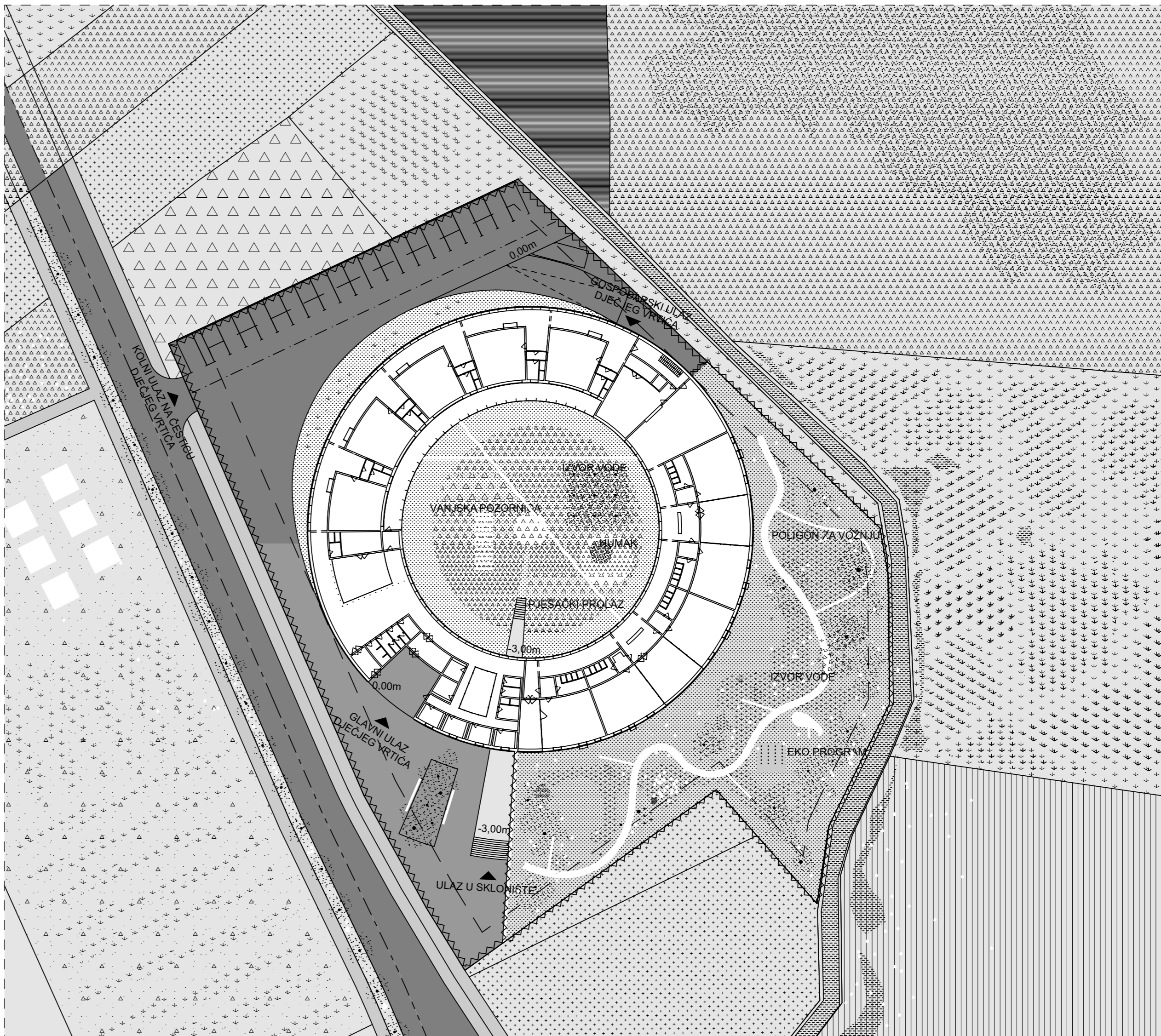
Projektirajući zgradu koja udovoljava aktivnosti dječjeg vrtića, a vjerojatno se jednako može reći i za bilo koju drugu, obiteljsku kuću ili aerodrom, hodnik ili pješačku promenu uz rijeku i dvorec, arhitekt ne smije niti pokušati odgovoriti na nesagledivu složenost života, jer će ga time, makar i nenamjerno, samo ograničiti. Uporabne prostorne važne poznavati, tehnički i tehnološki zahtjevi nametnuti određenoj namjeni moraju biti ispoštovani ili drugačije rješenjem primjereno nadomješteni, ali mnogo se važnijim čini određivanje međudrušna jedva općih, ali nedvojbena stvarnih granica percepcije koje kao da se uvijek šire u koncentričnim krugovima iznutra na van (od "mene" ka "tebi"), "moj" prostor (kutak, ormar, predmet, igračka), "najsajtnijeva jedinica (sofa, hodnik, terasa, staza)", "najsajtnijev vrtić (ulica, kvart) i sl. Dobra arhitektura vrtića uređuje odnose u prostoru tako da omogućava promjenu stanja bez nametanja volje, odnosno štiti bez izravnih zabrana, predstavlja poznato okruženje koje se mijenja i raste zajedno sa njegovim stanovnicima (ili, zapravo, zbogod njih). Vrtić kakvog smo zamislili, sastoji se od niza takvih zona/teritorija, spojenih i preklapajućih tako da uvijek postoji svijest o onom dalje, alištedem krugu do kojeg se dolazi postupno, uz malo hrabrosti, iskustva i, naravno, nešto vremena. Prva razina percepcije zasigurno je doživljaj zgrade iz daljine po dolasku u blizinu. Čak i u kontekstu buduće naselja na čijem se južnom ulazu ona treba nalaziti, predstavljati će nešto neobično, anomaliju u mjestu, jer čvrstijano biti veća od dobrog dijela, ako ne i svih zgrada u okruženju.

Oblikovan u blok, kružni prsten, vrtić je ponajprije usmjeren na svoju unutrašnjost. Teritorijem čestice gospodari vrlo jednostavno - središnjim postavom odvajaju se kolni i gospodarski pristup na sjeveru od pješačkog ulaza i dijela vanjskih prostora na jugu. Na njegovom putirajućem pročelju koje kao da stalno izmiče, naglo i vrsnom krova jasno su naglašeni pojedini funkcionalni sklopovi. Glavni ulaz u dijelu volumena veće visine, poraštrijem koji sa zapada i pristupne ulice, u osi koja dijeli česticu na dva dijela, jasno svojom zakrivlenošću pokazuje smjer ulaska korisnicima unutar i van radnog vremena. Sklop koji se nastavlja na tajem je ulazni prostor sa trijzom i prostorom više namjena dostupnim i vanjskim korisnicima, a od nega se u dva suprotna smjera račuvaju hodnici koji vode prema jedinicama jastika i vrtića, kao i vertikalna komunikacija za urede na katu sa pogledom na sve bilne funkcionalne cjeline zgrade. Život u najranijoj dobi, više nego ikad poslije, obilježavaju prijelazi, lomne točke nakon kojih nam je dozvoljeno nešto što ranije nije bilo. One označavaju to da smo odrasli, stariji, veći i sposobniji, nešto se promijenilo. Upravo to je bila glavna misao vodilja u razlikovanju jedinica jastika i vrtića. Jedinice jastika prostiru se od zapada, preko sjevera do sjeveroistočnog dijela prostora, orijentirane su južnim pročeljem na vanjsku natkrivenu terasu i unutrašnje dvorište bloka koje označava sigurno mjesto iz kojeg pogled seže dovoljno daleko, prostor za igru i trčanje, a sve bez izravnog kontakta sa ulicom i ostalom vanjskog svijeta što, naravno, olakšava nadzor igre voditeljima i postupno upoznavanje sa okruženjem. Sa igralištem izvan dvorišta bloka postoji kontrolirana veza putem prolaza ispod zgrade. Osim preko terase međusobno su povezane i preko garderobno-sanitarnog bloka u kojem je oblikovana posebna izdvojena prostorija za voditelje. Ulaz je neovisan za svaku jedinicu i osmišljen kao proširenje komunikacije, prilika za zastajanje, razgovor, oznaka mjesta. Jedinice vrtićkih grupa povezane su preko vanjskog natkrivenog igrališta - terase, kao što je i primjereno njihovoj starijoj dobi i razini društvene interakcije, što je postao preduvjet za način organizacije ulaznog i sanitarnih prostora vezanih za njih.

PROSTORNI PRIKAZ VRTIČKE JEDINICE

SITUACIJA M 1:500

PROSTORNI PRIKAZ VRTIČKE JEDINICE - NATKRIVENA TERASA

